

та митним зборам було створено з орієнтацією на платника податків. У складі Управління функціонують чотири підрозділи, що діють за напрямками оподаткування фізичних осіб, податкових пільг, корпоративного оподаткування і забезпечення сплати податків з прибутків, доходів і капіталів, а також здійснюють збір та облік митних платежів, податків (включаючи ПДВ), пов'язаних із імпортом товарів, контролює імпорتنі та експортні потоки товарів.

Наразі, ще аналізуються минулі та майбутні реформаторські заходи, ведуться пошуки ефективної моделі вітчизняної митниці, обговорюються функціональні та інформаційні взаємодії митниці із державою, бізнесом та громадянами, від яких і залежить те, чим закінчиться фінансова реформа в нашій державі і яким буде майбутнє митної незалежності України.

Одержано 12.10.2017

УДК 35.078.3

Ірина Вікторівна ПАНОВА,

доцент кафедри загальноправових

дисциплін факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-4325-5428>

ОХОРОНА ПРАВА ГРОМАДЯН НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Розвиток української правової системи, визнання пріоритету прав і свобод людини і громадянина, включення у глобальний світовий інформаційний простір національної інформаційної сфери потребує належної охорони інформаційних прав громадян в сфері публічного управління. Закон України «Про інформацію» прямо зазначає, що право на інформацію охороняється законом. Держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації. Втім право людини на доступ до інформації вимагає не тільки гарантії його належної реалізації, а і таких засобів охорони, що могли б захистити людину від можливих посягань.

Національне законодавство містить різні юридичні засоби охорони та захисту реалізації зазначених прав громадян. До них можна віднести всі юридичні засоби, що виконують превентивну функцію, спрямовані на запобігання порушень прав людини,

зокрема, норми права, які закріплюють: можливості для вільного доступу до статистичних даних, інформаційних банків, баз даних, інформаційних ресурсів; обов'язок суб'єктів владних повноважень інформувати громадськість та засоби масової інформації про свою діяльність і прийняті рішення; обов'язок суб'єктів владних повноважень визначити спеціальні підрозділи або відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації; здійснення державного і громадського контролю за додержанням законодавства про інформацію тощо

Право громадянина на доступ до інформації в сфері публічного управління знаходить свій прояв у його фактичній поведінці, а саме зверненню до суб'єкта владних повноважень з метою отримання інформації. В такому випадку громадянин стикається з публічними потребами та інтересами, які представляє і захищає суб'єкт владних повноважень. Закон України «Про доступ до публічної інформації» не містить переліку інформації, яка не може бути надана, а натомість визначає критерії, на підставі яких може бути обмежено доступ – залежно від конкретних обставин ситуації та інформації, що запитується. Доведення того, що доступ до інформації може бути обмежений, покладається на розпорядника публічної інформації. Таким чином, якщо ці інтереси не вступають між собою у протиріччя, відповідно до нормативно визначених процедур, відбувається реалізація згаданих вище потреб у межах владно-управлінської діяльності або в інших формах державної діяльності, пов'язаних з нею. З іншого боку такі дії обумовлюють виникнення правового обов'язку у суб'єкта владних повноважень щодо забезпечення їх реалізації та охорони. В такому випадку саме охорона виступає формою реалізації суб'єктами владних повноважень прав громадян на доступ до інформації в сфері публічного управління, яка передбачена законодавством з метою забезпечення досягнення конкретного суспільно-державного результату.

Охорона прав громадян на інформацію в сфері публічного управління відбувається також у створенні механізму захисту від протиправних посягань. Важливим елементом зазначеного механізму, якому притаманна яскраво виражена правозахисна функція, є юридична, зокрема адміністративна, відповідальність. Так, законом України «Про доступ до публічної інформації» та ст. 212-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачена адміністративна відповідальність за вчинення таких порушень: ненадання відповіді на запит; ненадання інформації на запит; безпідставна відмова у задоволенні запиту на інформацію; неоприлюднення інформації відповідно до ст. 15 закону України

«Про доступ до публічної інформації»; надання або оприлюднення недостовірної, неточної або неповної інформації; несвоєчасне надання інформації; необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом; нездійснення реєстрації документів; навмисне приховування або знищення інформації чи документів.

Однією з головних якостей адміністративної відповідальності є її оперативність. Кодексом України про адміністративні правопорушення встановлені досить стислі терміни, протягом яких може відбуватись притягнення до адміністративної відповідальності. Саме оперативність обумовлює цінність адміністративної відповідальності як засобу охорони та захисту прав громадян, а можливість швидкого реагування на порушення є одним із суттєвих факторів її ефективності.

Підсумовуючи вищевказане варто зазначити, що охорона прав громадян на доступ до інформації може також відбуватись в процесі реалізації суб'єктами владних повноважень адміністративної відповідальності як примусового методу публічного управління в інформаційній сфері, адже в окремих випадках метою публічного управління як раз і є забезпечення інформаційних прав і свобод громадян, може виявлятися через деліктне адміністративно-правове регулювання, тобто в тих випадках, коли відносини, пов'язані із забезпеченням прав громадян на доступ до інформації, регулюються тільки шляхом встановлення адміністративної відповідальності за певні правопорушення.

Одержано 12.10.2017

УДК 342.9:351.74

Оксана Олександрівна ПАНОВА,

доцент кафедри адміністративної діяльності поліції

факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3533-5076>

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СИЛ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ Й БЕЗПЕКИ ЗА ОСОБЛИВИХ УМОВ

Детермінантами безпрецедентного погіршення стану публічного порядку і безпеки виступають не стільки самі по собі негативні соціально-економічні чинники суспільного розвитку сучасної